

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΟΙ «ΑΣΤΕΡΕΣ», ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ!...

[Ένα αποκαλυπτικό άρθρο του Αμερικανού δημοσιογράφου Δ. Μ. Μοντγκόμερυ για τα καινούργια επαγγέλματα των διασήμων ηθοποιών της όθονης]

ΟΙ οί «αστέρες» του Χόλλυγουντ άρχισαν τώρα τελευταία να συλλογίζονται τα γεράματά τους. Η τρομακτική κρίσις που μαστίζει την Αμερική, έφερε τον πανικό και σ' αυτό ακόμη το πολυτελές και άριστοκρατικό Μπέμπερλυ Χίλς. Η συνοικία των «αστέρων» παρουσιάζει αυτό το χρόνο μια έκπληκτική έρημιά. Κι' αλήθεια, όλες ή κομπές βίλλες είνε σχεδόν άδειες. Δεν ζούν πειά μέσα σ' αυτές παρά μόνο μερικοί υπηρέτες ή οί φίλακες.

Και οί «αστέρες»; Τι έγιναν οί «αστέρες»; Απλούστατα, οί περισσότεροι αγόρασαν μεγάλα αγροκτήματα και άφωσιώθηκαν στην πτηνοτροφία, στην καλλιέργεια των λαχανικών και στην γαλακτοκομία!...

Προχθές, καθώς έβγαίνε από το στούντιο ή Ρούμπυ Κήλερ, ή χαριτωμένη χορεύτρια και ήθοποιός της «Φόξ» που παίζει πάντοτε με τον Ντίκ Πάουελ, άκουσε μια φωνή σά να την ρωτά:

— Θα κλωσήσης, Ρούμπυ;

Ήταν ό Πάωλ Μιούνι. Ο μεγάλος αυτός ήθοποιός της όθονης έχει το μεγαλύτερο πτηνοτροφείο του Χόλλυγουντ. Ρωτούσε λοιπόν την Ρούμπυ Κήλερ αν είχε έτοιμάσει τις κλωσσομηχανές της. Η Ρούμπυ Κήλερ είνε ακόμη έρασιτέχνις πτηνοτρόφος, μά έχει στά κοττέσια της τις καλύτερες ωτόκες κόττες της Αμερικής. Η Λεχόρν της φτάνουν να κάνουν σωστά 300 αυγά το χρόνο. Ρεκόρ που το ζηλεύουν πολλοί «αστέρες» που άσχολούνται κι' αυτοί με την πτηνοτροφία.

Ο Πάωλ Μιούνι, δέκα χιλιόμετρα πιό πέρα από το Χόλλυγουντ, έχει μια μεγάλη αγρέπαυλι και περισσότερες από έκατό χιλιάδες κόττες. Επίσης έχει πελώριες κλωσσομηχανές, με τις όποιες βγάζει κάθε είκοσι μέρες κι' από χίλια κλωσσοπούλια. Καθώς βλέπετε, πρόκειται περι πραγματικής βιομηχανίας αυγών και πουλερικών. Και το αποτέλεσμα; Ο Πάωλ Μιούνι κερδίζει τώρα περισσότερα δολάρια από το πτηνοτροφείο του, παρά από τον κινηματογράφο!...

Ο Άλ Τζόνσον, καθώς ξέρετε, είνε ό άνδρας της Ρούμπυ Κήλερ. Ο περίφημος λοιπόν αυτός «μαύρος» της όθονης, που είχε αναστατώσει έδω και λίγα χρόνια τον κινηματογράφο με τα τραγούδια του, άσχολείται με πάθος με τα πορτοκάλια του και τα λεμόνια του. Έχει ένα κτήμα που ξεπερνάει τα δέκα έκτάρια με άμέτρητες πορτοκαλιές και λεμονιές. Η έσοδεία του κάθε χρόνο είνε αξιοθαύμαστος. Ο Άλ Τζόνσον τυλίγει κάθε πορτοκάλι και κάθε λεμόνι σ' ένα μεταξωτό χαρτί, στο όποιο έχει τυπώσει μια φωτογραφία του ως «μαύρου», με τή λέξι από κάτω: «Μάμυ». Κι' έτσι τα πορτοκάλια και τα λεμόνια του Άλ Τζόνσον είνε περιζήτητα σ' όλες τις πόλεις της Αμερικής.

Η Μαϊύ Γουέστ, ή πιό σπάταλη γυναίκα του Χόλλυγουντ έβαλε τώρα κι' αυτή μυαλό κι' έχει ένα μεγάλο και ύποδειγματικό βουστάσιο με ειδικά και πανάκριθα μηχανήματα που παστεριώνουν το γάλα.

— Δεν ήξερα ότι υπάρχουν κι' άλλες δουλειές εκτός από τον κινηματογράφο... μου έμπιστεύθηκε έσχάτως. Μά την

αλήθεια, πρέπει να όμολογήσω ότι διασκεδάζω περισσότερο στο βουστάσιό μου, παρά στο στούντιο...

Η Μαϊύ Γουέστ, που είχε κερδίσει ολόκληρα έκατομμύρια από τις ταινίες της και τα είχε σκορπίσει στους τέσσερες άνέμους, έδω κι' έξη μήνες είχε απομείνει με έκατό χιλιάδες δολάρια. Για να μη «πεθάνη στην ψάθα», όπως έλεγε, άνοιξε τότε αυτό το βουστάσιο, το όποιο σήμερα στοιχίζει περισσότερο από μισό έκατομμύριο δολάρια.

Ο Τζόελ Μάκ Κρή ζή με την οικογένειά του σ' ένα μεγάλο «ράντσο», σαράντα χιλιόμετρα μακριά από το Χόλλυγουντ. Έχει ένα τεράστιο κτήμα, μέσα στο όποιο ανατρέφει άλογα και βώδια. Αυτή είνε ή μεγαλύτερη ιδιοκτησία. Ο Τζόελ Μάκ Κρή σήμερα ενδιαφέρεται περισσότερο για τα άλογά του, παρά για τις ταινίες που πρόκειται να «γυρίση» στο στούντιο.

Η Τζόαν Κράουφορντ έχει τα ωραιότερα και τα μεγαλύτερα άνθοκήπια. Καλλιεργεί περίφημα έξωτικά λουλούδια και τροφοδοτεί μ' αυτά όλα σχεδόν τ' άνθωπωλεία του Χόλλυγουντ. Η σέρρες της είνε ύποδειγματικές. Τις έχουν στοιχίσει περισσότερο από 150.000 χιλιάδες δολάρια. Μά μέσα σ' αυτές μπορείτε να βρήτε, στην καρδιά του χειμώνας, όλα τ' άνοιξιάτικα λουλούδια. Ειδικώς τα τριαντάφυλλα της Τζόαν είνε περιζήτητα από τους Αμερικανούς. Έχει κατορθώσει να δημιουργήση ένα νέο είδος, του όποιου το χρώμα είνε τόσο ξανθό, ώστε θυμίζει τα μαλλιά χρώματος πλατίνας. Αυτά λοιπόν τα «πλατινένια» τριαντάφυλλα της Τζόαν έχουν γίνει σήμερα της μόδας όχι μόνο στο Χόλλυγουντ, αλλά και σ' όλη την Αμερική.

Η Μύρνα Λού, ή άχώριστος σύντροφος του Κλάρκ Γκέϊμπλ, αγαπάει με πάθος τα έκλεκτα φρούτα κι' έχει ένα αγρόκτημα μεγάλης εκτάσεως, γεμάτο όπωροφόρα δέντρα. Τα βερούκακα, ή φράουλες και τα ροδάκινα της Μύρνα Λού είνε πρίφημα μεταξύ των «αστέρων». Κανείς πειά δεν αγοράζει φρούτα από άλλο. Όλο το Χόλλυγουντ προμηθεύεται φρούτα για το τραπέζι και για τις κομπόστες μόνο από το περιβόλι της θελκτικής «βεντέτας». Όσο για τα κέρδη της, είνε φυσικά πολύ μεγάλα.

— Επί τέλους! μου έλεγε κι' αυτή έσχάτως. Έχω εξασφαλίσει τα γεράματά μου. Η κρίσις με είχε τρομάξει σέ άπίστευτο βαθμό. Μά τώρα πειά δεν τη φοβάμαι!...

Κι' έτσι, ποιός λίγο, ποιός πολύ, όλοι οί «αστέρες» έγιναν γεωργοί, κηπουροί, πτηνοτρόφοι και κτηνοτρόφοι. Ποιός μπορούσε ποτέ να το φαντασθή! Κι' όμως είνε ή καθαρή αλήθεια! Καθώς βλέπετε, είνε πολύ πρακτικοί άνθρωποι κι' έτσι έπρεπε να ήσαν σήμερα όλοι οί καλλιτέχνες.

Στα τσάγια τους, στο Χόλλυγουντ, ή συζητήσεις τους έχουν ένα παράξενο θέλητρο. Νομίζει κανείς πως άκούει να συζητούν πεζοί, πεζώτατοι έμποροι κι' όχι διάσημοι καλλιτέχνες της όθονης.

— Τι τρομερή χρονιά με το σιτάρι... λέει ό Φρέντερικ Μάρς.

— Μά και για τα λαχανικά; Κάνει ή Μώρην Ό Σούλιβαν. Η ζέστες με κατέστρεψαν έφέτος... Στέρεψαν όλες ή πηγές του κτήματός μου.

— Η άγελάδες, ώστόσο, βρίσκουν άφθονη τροφή... ψιθυρίζει ή Μαϊύ Γουέστ, που

Η Τζόαν Κράουφορντ

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

Η ιστορία αναφέρει πολλά παραδείγματα για την ψυχραιμία με την όποιαν αντιμετώπισαν το θάνατο διάφοροι κατάδικοι. Το ρεκόρ όμως της ψυχραιμίας αυτής το κατέχει ασφαλώς ο κατάδικος του οποίου περιγράφουμε παρακάτω τις τελευταίες στιγμές, όπως τις αναγράφει ένα παλιό γαλλικό ιστορικό βιβλίο.

Κάποτε, στον μεσαίωνα, ένας νέος, που είχε συλληφθή «έπ' αυτοφώρω» την ώρα που δολοφονούσε κάποιον, καταδικάστηκε απ' το δικαστήριο του Σηκουάνα σε άπαγχονισμό. Θ' άπηχονίζετο δε δημοσία στην πλατεία της Γρέθης, για να παραδειγματισθούν έτσι οι πολίτες.

Λίγες ώρες πριν τον οδηγήσουν στον τόπο της εκτέλεσεως, τον έπεσκέφθη στη φυλακή του ένας παπάς, για να τον έξομολογήση.

«Ο παπάς, όταν έμεινε μόνος με τον κατάδικο, άρχισε πρώτα να του λή διάφορα παρηγορητικά λόγια, όπως το καλούσε ή περίστασις. Κατόπιν, τον ρώτησε μήπως ένιωθε τίποτε που να βαραινθή τη συνείδησί του, την όποιαν σε λίγη ώρα θα παρέδιδε στο Θεό.

— «Όχι, πατερ μου, άπάντησε γελώντας ο κατάδικος, δέν βαραινεί τίποτε τη συνείδησί μου... έκτός από ένα ποτηράκι κρασί που μου έδωσαν πρό δλίγου!

«Ο παπάς, κατάπληκτος μπρός στην άναισθησία του νεαρού κακούργου, του είπε τότε:

— Δέν είνε περίστασις τώρα, τέκνον μου, για να σκέπτεσαι τέτοια πράγματα... Όσο σου μένει άκόμη καιρός προσπάθησε να καθάρισης την ψυχή σου και να όμολογήσης τά σφάλματά σου, για να στα συγχωρήση ο Θεός.

— Άλλοίμ ο ν ο,

πάτερ μου, άπάντησε ο κατάδικος, τό μεγαλύτερό μου έγκλημα είνε... ότι άφησα να με συλλάβουν!

«Ο παπάς τότε άρχισε να του λή ότι ήταν καλύτερα που ήρθαν έτσι τά πράγματα, γιατί άλλοιώς θα έξακολουθούσε άκόμα να κυλιέται μέσ' στο βόρβορο... Τοῦ είπε άκόμη, ότι έ-

πρεπε νάνε ευτυχισμένος που θα έγκατέλειπε σε λίγη ώρα τη ζωή αυτού του κόσμου, την σπαρμένη από άγκάθια, για να πάη σε μια νέα, υπερκόσμια ζωή, σπαρμένη από ρόδα...

— ...Συλλογίσου, τέκνον μου, του είπε στο τέλος, τώσ οι άγγελοι σε περιμένουν στον ουρανό για να δειπνήσης με θεία άμβροσία...

«Ο κατάδικος άκουγε άφηρημένος το λογίδριο του παπά. Όταν όμως άκουσε πώς οι άγγελοι τον περίμεναν για το δείπνο, γύρισε και είπε:

— Όπως τά λέτε θα είνε, βέβαια, πάτερ μου... Στο δείπνο όμως αυτό με τούς άγγέλους, δέν θα ήταν δυνατόν... να με αντικαταστήσετε σεις;...

«Ο άγαθός παπάς είχε άρχίσει πια να τά χάνη... Προσπάθησε έν τούτοις να κάμη μια τελευταία άπόπειρα για να φέρη στον ίσιο δρόμο τον πορωμένο κατάδικο.

— Τέκνον μου, του είπε, συλλογίσου τον έαυτό σου... Συλλογίσου πώς σε λίγο θα νοιώσης μιάν άνέκφραστη ευδαιμονία, πηγαίνοντας «εις τόπον χλοερόν όπου ούκ έστι λύπη...» Συλλογίσου πώς σε λίγο θα συγκαταλέγεσαι και

ένδιαφέρεται τώρα περισσότερο για το βουστάσιό της παρά για τά μπριλλάντια της.

Μή φοβάστε λοιπόν για τούς «άστέρες» του κινηματογράφου. Δέν πρόκειται να υποφέρουν ποτέ από την οικονομική κρίσι. Την αντιμετώπισαν με πρακτικό πνεύμα κι' άν κλείσουν κανένα πρωί τά στούντιο δέν θα τούς νοιάξη διόλου, γιατί όλοι έχουν τά άγροκτημάτα τους και τις φύτείες τους.

Δ. Μ. ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

σύ στη χορεία τών εκλεκτών του Κυρίου...

Στά λόγια αυτά του παπά, ο έτοιμοθάνατος... έσκασε στα γέλια.

— Μά το Θεό, πάτερ μου, σαν να μου φαίνεται πώς έχεις πάει του λόγου σου στη χώρα αυτή, για να μιλάς έτσι... Θα μου κάνης λοιπόν τη χάρι να με συντροφεύσης στο ταξίδι μου, γιατί πολύ φοβάμαι μην χάσω το δρόμο... Είνε βλέπεις τόσο σκοτεινά έξω... Ένώ αν μ' οδηγής έσύ, που ξέρεις το δρόμο καλά, αφού έχεις ξαναπάει εκεί πάνω, θάμαι τουλάχιστον σίγουρος πώς θάράξουμε στο λιμάνι που πρέπει!

«Ε, ύστερ' απ' τις καινούργιες αυτές αυθάδειες του κατάδικου, ο παπάς έχασε πια έντελώς την ύπομονή του.

— Άφου δέν θέλεις να πάψης τις τρέλλες σου, του φώναξε θυμωμένος, σ' αφήνω κι' έγώ, τέκνον μου, στο έλεος του Κυρίου...

Κι' αφού του έδωσε την εύλογία του, έφυγε κλείνοντας με όρμη την πόρτα του κελλιού.

Άμέσως σχεδόν κατόπιν μπήκε μέσ στο κελλι το άπόσπασμα που θα συνώδευε τον κατάδικο ως τον τόπο της εκτέλεσεως. Ο έπικεφαλής του άποσπάσματος πλησίασε τον κατάδικο που τον κύτταζε χαμογελώντας σαρκαστικά, και τον ρώτησε, σύμφωνα με το έθιμο:

— Έχεις να έκφράσης καμιά τελευταία έπιθυμία;

— Όποια κι' αν είνε, θα γίνη σεβαστή; τον ρώτησε ο έτοιμοθάνατος.

— Μάλιστα. Έκτός αν αντίβαινη στο νόμο...

— Πολύ καλά. Στείλτε και φέρτε μου τότε τον χειρούργο του γειτονικού νοσοκομείου!

«Ο διευθυντής της φυλακής διέταξε άμέσως ένα στρατιώτη να πάη να φέρη τον χειρούργο. Τί να τον ήθελε άρά γε ο παράξενος κατάδικος;

Σε λίγο έφτα ο χειρούργος.

Μόλις τον είδε ο κατάδικος του φώναξε:

— Φέρατε τά εργαλεία σας;

— Μάλιστα, του άπάντησε εκείνος, άφέροντας

«Ο έτοιμοθάνατος τότε σηκώθηκε όρθιος και γυρίζοντας προς τον άποσπασματάρχη, του είπε:

— Η τελευταία μου έπιθυμία, κύριε, είνε ή έξης: Έπιθυμώ, πριν με οδηγήσετε στην άγχόνη, να... μου άνοιξη ο χειρούργος τις φλέβες! Τώχω για γούρι, ξέρετε, αυτό!

— Μά τότε, θα πεθάνης από αίμορραγία και δέν θα άπαγχονισθής! είπε έξω φρενών ο άποσπασματάρχης. Η έπιθυμία σου αυτή δέν μπορεί να έκτελεσθή: αντίβαινει προς τόν νόμο...

— Διόλου! άπόντησεν άπαθώς ο κατάδικος. Το δικαστήριο με καταδίκασε να κρεμαστώ: δέν ώ,μισε όμως αν θα κρεμαστώ... ζωντανός ή πεθαμένος! Κι' έγώ, δέν ζητώ να μην έκτελεσθή ή άπόφασις του δικαστηρίου... Ζητώ άπλώς, πριν κρεμαστώ, να υποστώ μιά... έγχείρησι. Ωστε... ή αίτησίς μου είνε νομιμώτατη κι' αφού είνε ή τελευταία μου έπιθυμία, πρέπει να την σεβασθήτε!

«Ο άποσπασματάρχης έπέισθηκε μπρός στη λογική αυτή. Και —τί να κάνη;— διέταξε τον χειρούργο κι' άνοιξε τις φλέβες του μελλοθανάτου!

Μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων
 υπό την διεύθυνσιν της διαπρεπούς καλλιτέχνιδος μοδίστας
 κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπό-
 λεως 14 α', Αθήναι.

Παρακολουθήστε όλοι από σήμερα
 το νέο μας άριστουργηματικό
 μυθιστόρημα

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
 του ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΡΙΣΜΠΟΥΡΓΚ

«Ο διευθυντής της φυλακής διέταξε άμέσως ένα στρατιώτη να πάη να φέρη τον χειρούργο. Τί να τον ήθελε άρά γε ο παράξενος κατάδικος;

Σε λίγο έφτα ο χειρούργος.

Μόλις τον είδε ο κατάδικος του φώναξε:

— Φέρατε τά εργαλεία σας;

— Μάλιστα, του άπάντησε εκείνος, άφέροντας